

P. A. BOGDANOVILLE

23. XII. 1921.

Tov. Bogdanov!

Pidän ehdottomasti ja periaatteessa väärinä kaikkia päätelmiänne Fowler-auroja koskevassa asiassa. Tosin virheenne eivät ole yhtä rumia (pyydän anteeksi voimakasta sanontaani) kuin Osinskin, joka on muuttunut suorastaan mitä pahimman virkavaltaisuuden puolustajaksi, mutta silti Tekään *ette tee hyvin*.

Ei pidä pelätä oikeudenkäyntiä (tuomioistuin on meillä proletaarinen) eikä julkisuutta, vaan on saatettava vitkastelu julkisen tuomioistuimen eteen: vain siten parannamme todella tuon taudin.

Perustelunne: he ovat erittäin hyviä, uskollisia, arvokkaita työntekijöitä.

Olettakaamme, että se on totta, että Te ette tunne mitään „lukkarinrakkautta”.

Mitä siitä seuraa?

Vain se, että oikeusistuin, mikäli se on *siitä* samaa mieltä kanssanne (ja Te asettanette, koskapa kerran olette siitä vuorenvarma, useita arvovaltaisia todistajia todistamaan sen), tekee päätöksen:

ovat syyllistyneet siihen, etteivät tehneet loppua vitkastelusta eivätkä kyenneet järjestämään asioita, mutta ottaen huomioon heidän poikkeuksellisen uskollisuutensa Neuvostovaltaa kohtaan, minkä useat todistajat ovat täysin todistaneet, samoin kuin erinomaisen tunnollisuuden ja ahkeruuden, mikä niin ikään on täysin todistettu, ottaen huomioon Korkeimman kansantalousneuvoston koneiston yleiset puutteellisuudet, jotka johtuvat osittaisesti puhemiestön vaihdosta j.n.e., ...vapautetaan täysin rankaisusta varmana siitä, että syy-

tetyt, samoin kuin koko Korkeimman kansantalousneuvoston puhemiehistö, ottavat tämän vakavasti varteen.

Mitähän jos tehdään *osapuilleen* tällainen päätös, voitteko kieltää sen hyödyllisyyden? sen *yhteiskunnallisen* merkityksen, joka on tuhat kertaa suurempi kuin iljettävää vitkastelua koskevan iljettävän jutun idioottimainen tyrehdyttämisen ja salaaminen julkisuudelta ahtaasti puolueen Keskuskomitean sisällä?

Olette periaatteessa kerrassaan väärässä. Me emme osaa tuomita iljettävästä vitkastelusta julkisesti: siitä syystä meidät kaikki ja eritoten Oikeusasiain kansankomissariaatti olisi ripustettava haisevan köyden jatkoksi. Mutta en ole vielä menettänyt toivoa, että meidät joskus siitä hirtetään ja *syystä kylläkin*.

Jos Te luulette, ettei Venäjän Sosialistisesta Federatiivisesta Neuvostotasavallasta löydy *yhtä* järkevää syyttäjää eikä kolmea järkevää, todella järkevää tuomaria (jotka eivät ole hätikköjä, huutajia eivätkä suunsoittajia), niin syytän Teitä vielä pessimismistäkin Neuvostovallan suhteen. Lähetän jäljennöksen tästä kirjeestä (ja samalla Teidän kirjeenne) tov. Kurskille ja pyydän varta vasten häntä lukemaan ja antamaan laajassa mitassa juristien luettavaksi sekä katsomaan, että erityisesti hän, Kurski, on velvollinen huolehtimaan siitä, että *tätä* oikeudenkäyntiä varten löydetään välttämättömästi *järkävä* syyttäjä ja *järkevät* tuomarit. Ja Kurski vastatkoon henkilökohtaisesti siitä, että (1) juttu käsitellään oikeudessa mahdollisimman pian ja (2) tämän oikeudenkäynnin *pikakirjoitusseleste* toimitetaan minulle (jotta voitaisiin tehdä johtopäätös, alkaako *heikohko* Oikeusasiain kansankomissariaattimme vihdoinkin *oppia* nostamaan ja käsittelemään vitkastelua koskevia julkisia juttuja). On aika ryhtyä opettelemaan.

En käsitä, miksei järkävä syyttäjä voisi kaikkien kuullen arvostella perinpohjin, saattaa naurunalaiseksi ja häpeään „bogdanovilaista” ja „osinskilaista” virkavaltaisen vitkastelun puolustelua ja esittää samalla syytteen järkevästi, oikealla tavalla, kohtuuden mukaisesti?

Miksei tuomio voisi olla *osapuilleen* seuraavanlainen:

Vaikka annammekin poikkeuksellisen suuren merkityksen vitkastelua koskevien asioiden julkiselle

oikeuskäsittelylle, langetamme tällä kertaa hyvin lievän rangaistuksen syytettyjen tavattoman harvinaisen tunnollisuuden vuoksi, mutta varotamme samalla, että vastedes tulemme rankaisemaan vitkastelusta myös *hurskaita, mutta saamattomia* tomppeleita (oikeusistuin sanonee kohteliaammin), sillä me, Venäjän Sosialistinen Federatiivinen Neuvostotasavalta, emme kaipaa hurskautta, vaan *tailoa* hoitaa asioita.

Ja senpä vuoksi, jos kohta Lomov ja Stjunkt⁶⁴⁸ vapautetaankin tällä kertaa „hurskautensa” ansiosta rangaistuksesta, niin Unksov⁶⁴⁹ (kaiketi näin?), joka oli velvollinen tekemään selkoa *Työ- ja Puolustusneuvostolle*, muttei sitä tehnyt, saa viikon arestia; — ja Iljin⁶⁵⁰ (ent. Iljinin tehtaan johtaja?) ja *koko* tämän tehtaan *ammattiliittokomitea* ja *koko* (vastaavan) ammattiliiton johtokunta sekä sen ja sen tehtaan tai niiden ja niiden tehtaiden kommunistinen solu kokonaisuudessaan julistetaan *syyllisiksi* vitkasteluun, saamattomuuteen, virkavaltaisuuden suosimiseen ja niille annetaan *ankara muistutus ja julkinen moite* ja varoitetaan, että tuomio on näin lievä vain siksi, että tämä on ensimmäinen kerta, mutta tästedes siitä tullaan passittamaan ammattiliittolaiset ja kommunistiset roistot (oikeusistuin sanonee lievemmin) armotta vankilaan.

Kommunistisin terveisin

V. Uljanov (*Lenin*)

Julkaistu ensi kerran v. 1928
VIII Lenin-kokoelmassa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan